

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) D. Chistol

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

Î N C H E I E R E

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur împotriva lui Serghei Liubomeischi cu privire la stabilirea modului de folosire a terenului aferent casei de locuit,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 01 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La 08 februarie 2012 Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Liubomeischi și Raisa Liubomeiscaia cu privire la stabilirea modului de folosire a terenului aferent casei de locuit.

În motivarea acțiunii au indicat că împreună cu pârâții sunt coproprietari ai casei de locuit, amplasate în mun. Chișinău, str. I. Ganea, 14.

Relevă că, în anul 1997 a decedat Molovich I.D. care a lăsat moștenire cota sa parte din imobil fiicei Zinaida Medvedeva și nepoatei Svetlana Mazur. Moștenirea a fost acceptată și înregistrată în termenul stabilit de lege.

Ulterior, la 09 martie 2000 Zinaida Medvedeva a donat 7/60 cotă-parte fiicei Svetlana Mazur și nepotului Dmitrii Mazur.

La 07 septembrie 2001 a decedat Maria Socolova, soția lui Molovich I.D., care a lăsat moștenire 7/15 cotă-parte din casa de locuit fiicei Liubomeiscaia Raisa și nepotului Liubomeischi Serghei.

Totodată, Zinaida Medvedeva, fiind fiica Mariei Socolova, avea dreptul la cotă-parte din moștenirea lăsată de Maria Socolova. Astfel, averea succesorală a fost partajată între părți prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol, mun. Chișinău din 24 august 2009, fiind înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

Menționează că lotul de teren aferent nu este privatizat însă după partajarea casei de locuit a rămas în folosința comună a părților, fapt în legătură cu care este necesară stabilirea modului de folosire a acestuia.

Prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 11 decembrie 2014 s-a suspendat procesul până la determinarea succesorului în drepturi al Raisei Liubomeiscaia, decedată la 13 octombrie 2014. (vol. I, f.d. 132-133)

Prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 05 octombrie 2015 s-a reluat procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur împotriva lui Serghei Liubomeischii (moștenitor legal al defunctei Raisa Liubomeiscaia) cu privire la stabilirea modului de folosire a terenului aferent casei de locuit. (vol. I, f.d. 144-145)

Pe parcursul examinării cauzei, Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur au depus cerere privind concretizarea cerințelor, solicitând stabilirea modului de folosire a terenului aferent casei de locuit din str. I. Ganea, 14, mun. Chișinău, cu suprafața de 600 m.p., conform variantei nr. I din Raportul de expertiză nr. 666 din 22 aprilie 2013, și anume: reclamantelor Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur să le fie atribuit 274,45 m.p., iar pârâtului Serghei Liubomeischi să-i fie atribuit 325,55 m.p.. (vol. I, f.d. 162, 169)

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 s-a stabilit modul de folosire a terenului de pe lângă casa de locuit de 600 m.p. din str. I. Ganea nr. 14, mun. Chișinău de către coproprietarii - Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur și Serghei Liubomeischi și Liubomeiscaia Raisa, succesor în drepturi a defunctei Liubomeiscaia Raisa, Liubomeischi Serghei, conform variantei nr. 2 al Raportului de expertiză nr. 666 din 22 aprilie 2013 potrivit căreia:

Partea 1 (Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur) - 200,0 m.p. (1/3 cotă-parte)

Partea 2 (Serghei Liubomeischi și Raisa Liubomeiscaia, succesor în drepturi a defunctei Raisa Liubomeiscaia, Serghei Liubomeischi - 400,0 m.p. (2/3 cotă-parte).

Părții 1 - Zinaidei Medvedeva și Svetlanei Mazur i se atribuie sectorul de teren marcat de punctele 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10- 1 cu suprafața de 200,0 m.p. (inclusiv suprafața terenului aflată sub construcțiile deținute);

Părții 2 - Serghei Liubomeischi, el și succesorul în drepturi a părții ieșite din proces Raisa Liubomeiscaia (deces), i se atribuie sectorul de teren marcat de punctele 2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-2 cu suprafața de 400,0 m.p. (inclusiv suprafața terenului aflată sub construcție), după cum urmează:

Partea 1, S 200,0 m.p.: Parcela marcată de punctele 1-2 - 21,25 m; 2-3 -13,25 m; 3-4 - 4,5 m; 4-5, 5-6, 6-7, 7-8, 8-9 - axa peretelui despărțitor; 9-10-4,66 m; 10-1 - 5,96 m.

Partea 2, S - 400,0 m.p.: Parcela marcată de punctele 2-3 - 13,25 m; 3-4 - 4,5 m; 4-5, 5-6, 6-7, 7-8, 8-9- axa peretelui despărțitor; 9-10 - 4,66 m; 10-11 - 14,84 m; 11-12-25,5 m; 12-13-25,0 m; 13-3-5,45 m.

S-a menționat că modul de folosire a sectorului de teren trebuie să corespundă planului general, care este parte integră a Raportului de expertiză nr. 666 din 22 aprilie 2013 (anexa 2) și a fost realizat în baza planului lotului perfectat la data de 19 februarie 2010 de către ÎS „Cadastru” filiala OCT Chișinău.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 14 aprilie 2016 Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur au contestat-o cu apel.

La 14 aprilie 2016 Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur au depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2016, cu examinarea cauzei în fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2016.

La 10 ianuarie 2017 Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 și emiterea unei noi hotărâri prin care să se admită cerința privind stabilirea modului de folosire a terenului aferent casei de locuit din str. I. Ganea, 14, mun. Chișinău, cu suprafața de 600 m.p., conform variantei nr. I din Raportul de expertiză nr. 666 din 22 aprilie 2013.

În motivarea recursului au exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că instanța de apel nu a examinat complex cauza dată și a dat o apreciere greșită situației de fapt.

Totodată, invocă că instanța de apel a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea ce urma a fi aplicată.

Consideră că deoarece imobilele ce aparține părților în coproprietate au o valoare în metri practic identică, varianta corectă, echitabilă și corespunzătoare situației de fapt este varianta nr. I din Raportul de expertiză nr. 666 din 22 aprilie 2013.

La fel, menționează că în instanța de apel au fost prezentate și probe precum că suprafața terenului nu este de 600 m.p., dar semnificativ mai mare, pentru ce s-a solicitat o expertiza repetată, însă care a fost respinsă.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 18 noiembrie 2016 (f.d. 248), iar la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat de Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur la 10 ianuarie 2017 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Zinaida Medvedeva și Svetlana Mazur se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari